

Sygn. akt IIW 132/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2014r

Sąd Rejonowy w Giżycku

Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Bożena Makowczenko

Protokolant st. sekr. sąd. Justyna Kurzynowska - Lubecka

w obecności oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniach 25.03.2014r,05.05.2014r

sprawy przeciwko **D. B. (1)**

synowi W. i K. z d. K.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że: W dniu 19 listopada 2013r około godziny 12.45 w Miejscowości K. w gminie G., na drodze (...), prowadząc (...) o numerze rejestracyjnym (...)ES i dopuszczalnej masie całkowitej 16000 kg, nie zastosował się do znaku drogowego „B-5” – zakaz wjazdu samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 15 ton.

tj. o czyn z art. 92 § 1 kw w zw. z § 18 ust. 5

1. Obwinionego **D. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na zasadzie art. 92 § 1 kw w zw. z art. 24§1kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 350 zł (trzysta pięćdziesiąt) złotych.
2. Na zasadzie art. 118§1 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) tytułem opłaty sądowej i zryczałtowanych kosztów postępowania.

Sygn. akt IIW 132/14

UZASADNIENIE

W wyniku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 listopada 2013r. funkcjonariusze Policji sierżant P. W. (1) i sierżant sztabowy W. K. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym w godzinach od 06.00 do 14.00.

Około godziny 12.45 w miejscowości K. na drodze (...) zatrzymano do kontroli pojazd ciężarowy marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), którego to dopuszczalna masa całkowita wynosi 16000 kg. W miejscowości tej, leżącej na trasie (...) obowiązuje znak (...) – znak zakazu wjazdu samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 15t, który to dotyczy odcinka drogi od O. do K..

Kierowcą okazał się obwiniony D. B. (1). Policjantom oświadczył, że jedzie do siedziby firmy w B. ul. (...) i nie ma ani załadunku ani rozładunku na tej trasie. Jechał on od strony G..

Kierującemu zaproponowano mandat karny w wysokości 350 zł za nie zastosowanie się do znaku (...), którego to kierowca nie przyjął.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

Wyjaśnienia obwinionego D. B. (k. 6-7,22), kopia faktury (k. 8-9, 10-11, 23 – 24, 32), zeznania świadka P. W. (k.14, 26- 26v), notatkę urzędową (k.1), dane obwinionego (k.13), informacja Biura Handlowego (...) (k. 31).

Obwiniony D. B. (1) prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy nie stawił się na nią i nadesłał swoje pisemne wyjaśnienia. W związku z tym, na zasadzie art.67§3kpc rozprawę wobec obwinionego przeprowadzono zaocznie a na w oparciu o art.67§3kpw odczytano wyjaśnienia obwinionego złożone w trakcie czynności wyjaśniających i nadesłane na rozprawę.

Obwiniony do winy nie przyznał się. Wyjaśnił, że w istocie w dniu opisanym we wniosku o ukaranie jechał samochodem ciężarowym o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 15ton. Jechał wówczas do miejscowości G. do rolnika R. H.. Miał przy tym świadomość, że na drodze tej obowiązuje zakaz wjazdu samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 15 t. Obwiniony nie miał jednak innej możliwości dojazdu do wspomnianej miejscowości z uwagi na to, że niezależnie od tego z której strony jechałby to i tak naruszyłby ów zakaz. Pojazdem wiozł nawozy sztuczne celem rozładowania u rolnika w miejscowości G.. Posiadał stosowne zlecenie na dowóz tego towaru od swojej firmy i z tego co obwiniony wie to przepisy zezwalają w takiej sytuacji na naruszenie powyższego zakazu.

Obwiniony przedłożył w toku składania wyjaśnień kopię faktury na przewóz towaru wystawioną przez firmę (...).

Wyjaśnienia obwinionego – w ocenie Sądu – są niewiarygodne i tak ocenione nie mogą mieć wpływu na wynik sprawy.

Wyjaśnieniom tym, zwłaszcza dotyczącym celu poruszania się po tej trasie obwinionego, przeczą pozostałe dowody, w szczególności treść zeznań przesłuchanego świadka – funkcjonariusza Policji P. W. (1) oraz treść notatki urzędowej sporządzonej w związku ze zdarzeniem.

Otóż, świadek P. W. (1) zeznał, iż obwiniony zatrzymany został w miejscowości K., do której wjechał od strony miejscowości G.. Początkowo usłyszał świadek od kierowcy, że jedzie on do siedziby swojej firmy w B. a w G. miał rozładunek towaru. Potem jednak obwiniony przyznał, iż nie wiezie żadnego towaru ani też takiego towaru po drodze nie będzie załadowywał a jedzie do siedziby swojej firmy. Świadek był pewien, że w pojeździe obwinionego żadnego towaru w momencie kontroli nie było.

W tej sytuacji nie można przyjąć za prawdziwego twierdzenia obwinionego, że jego obecność na trasie (...) w miejscowości K. w trakcie kontroli przeprowadzanej przez policjantów związana była z dowozem towaru do klienta firmy, w której obwiniony pracuje. Wniosku tego nie mogą zmienić załączone do akt faktury, z których w istocie wynika, iż w dniu 19 listopada 2013r. obwiniony dostarczył do rolnika R. H. towar w postaci nawozu (...) 30N PRO 300kg w ilości 3 ton w miejscowości G..

Faktura ta wskazuje jedynie na to, że tego dnia w istocie nastąpił dowóz tego towaru do miejscowości G.. Pracodawca obwinionego nie udzielił odpowiedzi na zapytanie Sądu w jakich godzinach transport ten był wykonany w związku z czym - w świetle zeznań P. W. (1), który twierdził, że pojazd obwinionego w momencie kontroli był pusty a kierowca nie okazał przy tym żadnego dokumentu dotyczącego dowozu – należy przyjąć, iż transport opisany w owej fakturze nastąpił w innym czasie aniżeli miała miejsce kontrola drogowa, najprawdopodobniej wcześniej tego dnia.

Wypada w tym miejscu zaznaczyć, że miejscowość G. znajduje się na drodze (...) między G., K. a B. i S.. Skoro, jak twierdzi świadek, w momencie kontroli pojazd obwinionego nadjechał od strony G. i był pusty, to na tej trasie G. obwiniony miał jeszcze przed sobą (położona jest ta miejscowość za W. a przed O. i dalej B.). Skoro faktura dotyczy dowozu nawozów do rolnika to oznacza to, że w momencie kontroli transport ten był już wykonany.

Co więcej, B. mieści się właśnie na tej trasie i jest to rzeczywiście droga krótsza niż inna, biegnąca przez E., po której obwiniony wracając z G. miałby jechać do B. nie naruszając przy tym zakazu.

Powyższe oznacza zatem, że nie można uznać za prawdziwe twierdzenia obwinionego jakoby jechał tą trasą w związku z wykonaniem transportu i nie miał innego wyjścia a to z uwagi na usytuowanie miejscowości G.. Taka argumentacja mogłaby się ostać, ale tylko w sytuacji gdyby kontrola drogowa miała miejsce na trasie między G. a B. a tak przecież nie było.

W tym miejscu podkreślić należy, iż wprowadzone ograniczenie ruchu znakami B5 z tabliczką o treści „nie dotyczy dojazdu do przyległych posesji ” (takie bowiem ograniczenie obowiązywania znaku znajduje się na tej trasie) dopuszcza poruszanie się pojazdami ciężarowymi o masie całkowitej powyżej 15 ton wymienionym odcinkiem drogi wyłącznie w przypadku udokumentowanego dojazdu lub wyjazdu z posesji występujących wzdłuż przedmiotowego odcinka drogi.

Oznacza to, że ów dojazd czy wyjazd winien być związany bezpośrednio z załadunkiem lub rozładunkiem przewożonego towaru. Tymczasem, w sytuacji obwinionego przejazd tą trasą wynikał wyłącznie z tego, że była to trasa krótsza od trasy gdzie znak ten nie obowiązuje.

Powyższe bez cienia wątpliwości pokazuje, iż obwiniony dopuścił się popełnienia wykroczenia z art.92§kw poprzez naruszenie zakazu opisanego w znaku pionowym (...). Wina obwinionego jest tu oczywista. Swoim działaniem w pełni wyczerpał on znamiona wykroczenia zarzucanego mu we wniosku o ukaranie.

Wymierzając zatem obwinionemu karę grzywny w kwocie 350 zł Sąd miał na względzie, że pozostaje ona adekwatna do okoliczności popełnienia czynu przez obwinionego, do wagi tego czynu a także winna ona wpłynąć wychowawczo na obwinionego. Pozostaje też adekwatna do możliwości finansowych obwinionego, który to posiada stałe źródło dochodu.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 118§1kpw.